
REGULAMIN KONKURSU NA NAJŁADNIEJSZY WIENIEC DOŻYNKOWY

CEL

- Kultywowanie oraz popularyzacja najbardziej wartościowych, żywych ciągów tradycji regionalnych dziedzin plastyki ludowej
- Rozbudzanie zainteresowań twórczością ludową
- Prezentacja bogactw plonów wplecionych w wieniec dożynkowy
- Wyłanianie prac o wysokich walorach etnograficznych i artystycznych

KRYTERIA OCENY -WIENIEC DOŻYNKOWY

Organizator powołuje komisję, która będzie oceniała:

1. Użycie, jako podstawowych materiałów związanych ze świętem plonów: kłosów, ziarna, owoców, warzyw, kwiatów itp. - **maks - 15 pkt**
2. Walory estetyczne, wykonanie (kompozycja, bryła, dobór barw, technika, materiały) - **maks - 20 pkt**
3. Zastosowanie autentycznych ludowych, starych wzorów zapamiętanych przez najstarszych mieszkańców, np. wieńce w kształcie korony węgierskiej, wieńce płaskie, koliste lub stożkowej kopy - **maks - 15 pkt**
4. Użycie materiałów plastikowych, styropianowych, sztucznych gotowych kwiatów - **do 15 pkt ujemnych**
5. Odejście od tradycyjnej formy wieńca dożynkowego - **do 10 pkt ujemnych**

UCZESTNICTWO

1. Każde sołectwo może zgłosić do konkursu jeden wieniec.

KRÓTKA HISTORIA WIĘŃCA DOŻYNKOWEGO

Wieniec dożynkowy nazywany bywał plonem, ponieważ symbolizuje wszystkie zebrane plony oraz urodzaj.

Tradycyjnie wiły go kobiety. Wieńce miały rozmaite kształty, wielkość i ozdoby.

W wieńcu zawsze były kłosa wszystkich zbóż; pszenicy, owsa, żyta, jęczmienia a oprócz nich często owoce jarzębiny, jabłka, warzywa, kwiaty.

Często pleciono wieńce na drewnianych, wiklinowych lub zrobionych ze słomy warkoczy obręczach związanych w kształt korony węgierskiej. Popularne były też wieńce w kształcie wielkiego koła.

Wieńce też zwane równiakami były po prostu bukietami z kłosów, kwiatów, ziół, do których wkładano makówki, ziemniaki, marchewki.

Wieńce ozdabiano wstążkami, złożonymi orzechami, z czasem też bibułowymi kwiatami.

Często przymocowywano do wieńca różne wypieki, obwarzanki, pierniki, figurki z ciasta. W dawnych czasach przywiązywano na szczyt żywego ptaka, koguta, kurczaka, kaczątka lub gąskę, albo figurkę bociana. Bo miało to zapewnić płodność i piękny, zdrowy przychówek gospodarki.